

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 01, wrzesień 2018 20:32

Alicja Cisowska

Odsłony: 1502

Trwają konsultacje społeczne nad sprawozdaniem z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Sprawozdanie stanowi podsumowanie działań realizowanych w ramach ww. programu. Działania te realizowane są przez wszystkie szczeble administracji publicznej we współpracy z organizacjami pozarządowymi.

Zagadnienia dotyczące przemocy występującej w rodzinie stanowią jeden z ważnych problemów współczesnego społeczeństwa, dlatego kompleksowe i wieloaspektowe udzielanie pomocy rodzinie dotkniętej przemocą jest niezwykle ważną kwestią. Ponieważ problematyka przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest wielowymiarowa, w ramach Programu realizowane są zadania mające na celu rozwój działań profilaktycznych dla osób i rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie, działania skierowane na ochronę osób doznających przemocy w rodzinie, działania odnoszące się do osób stosujących przemoc w rodzinie, a także działania w zakresie podnoszenia kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Warto zwrócić uwagę, iż dużego znaczenia nabierają działania o charakterze interdyscyplinarnym. Podejmowanie współpracy oraz branie odpowiedzialności za tę problematykę przez różne resorty zaangażowane w realizację Programu, ale również przez przedstawicieli i służby pracujące w środowiskach lokalnych zwiększyło, skuteczność podejmowanych działań w zakresie walki ze zjawiskiem przemocy w rodzinie.

Monitoring samorządów lokalnych w zakresie realizacji obowiązujących przepisów prawa, a zwłaszcza działań profilaktycznych:

Opracowanie i realizacja gminnego i powiatowego Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy jest ważnym zadaniem, gdyż stanowi podstawę do zdiagnozowania zjawiska przemocy w rodzinie występującego na danym terenie oraz daje podstawę do analizy i opracowania konkretnych rozwiązań poprawy sytuacji.

Z danych statystycznych w 2017 r. wynika, że nastąpił wzrost opracowanych i realizowanych programów. 2327 gmin opracowało i realizowało gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie co stanowi 93 % w skali kraju, a 313 powiatów opracowało i realizowało powiatowy program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie co stanowi 82 % w skali kraju.

Niezbędne jest jednak podjęcie kroków zmierzających do skutecznego realizowania przepisów prawa w tym zakresie tj. do opracowania oraz realizowania w każdej gminie i powiecie programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie. W kontekście powyższego ważna jest również analiza efektywności realizowanych programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Niezbędne jest również mobilizowanie samorządów lokalnych do prowadzenia szerokorozumianych działań profilaktycznych dla osób i rodzin zagrożonych przemocą. Należy uaktywniać samorządy lokalne w zakresie prowadzenia działań profilaktycznych skierowanych w szczególności do dzieci i młodzieży, a także programów podnoszących kompetencje rodzicielskie. W 2017 r. powiaty realizowały 317 programów służących działaniom profilaktycznym i liczba ta w stosunku do 2016 r. spadła o 44. Skuteczne i efektywne programy profilaktyczne, zwłaszcza w zakresie wzmocnienia 137 kompetencji wychowawczych, mają szansę wpłynąć w przyszłości na mniejszą skalę zjawiska przemocy w rodzinie.

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 01, wrzesień 2018 20:32

Alicja Cisowska

Odsłony: 1502

Dalszy rozwój szkoleń interdyscyplinarnych dla pracowników instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie:

Kluczowym elementem tworzenia skutecznego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest profesjonalizm oraz wysokie kompetencje służb i instytucji pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Ważnym działaniem w tym zakresie jest realizowanie przez Marszałków Województw szkoleń dla pracowników „Pierwszego Kontakt” tj. dla osób zawodowo zajmujących się tematyką związaną z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. W 2017 r. przeszkolono 2 742 osoby. Od 2013 r. obserwuje się spadek liczby przeszkolonych pracowników.

W celu profesjonalizacji służb należy położyć szczególnie duży nacisk na zintensyfikowanie szkoleń, gdyż prawidłowa współpraca pracowników pierwszego kontaktu z osobami krzywdzonymi i sprawcami przemocy w rodzinie pozwoli na możliwość udzielenia kompleksowej pomocy i wsparcia. Kompleksowe działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie będą mogły być skuteczne tylko po odpowiednim przygotowaniu pracowników reprezentujących różne grupy zawodowe.

Dlatego też zwiększenie środków na szkolenia w latach 2017-2020 zostało zapisane w załączniku „Nakłady budżetu państwa na lata 2014-2020” do Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020. W kontekście powyższego ważnym jest również umożliwienie osobom bezpośrednio pracującym z osobami krzywdzonymi oraz osobami podejrzanymi o stosowanie przemocy uzyskanie wsparcia oraz poradnictwa związanego z wykonywanymi zadaniami np. w formie superwizji.

Zwiększenie zaangażowania przedstawicieli oświaty i zdrowia w działania związane z realizacją procedury „Niebieskiej Karty”:

O problemie przemocy świadczy także liczba złożonych formularzy „Niebieska Karta - A”. W 2017 r. przedstawiciele podmiotów uprawnionych do wszczęcia procedury wypełnili 98 307 formularzy „Niebieska Karta - A”. Liczba formularzy „Niebieska Karta – A” nieznacznie wzrosła w stosunku do 2016 r. (o 1097), co oznacza wzrost o **1,11%**. Można to interpretować, jako w kontekście wzrostu skuteczności działań służb i instytucji, które coraz częściej korzystają z możliwości jakie daje procedura.

Należy zauważyć, że jest to i tak mniej procedur niż w roku 2014 (102 81), czy w 2015 r. (99 749). Od początku funkcjonowania procedury „Niebieskie Karty” zauważalne jest niskie zaangażowanie przedstawicieli ochrony zdrowia i oświaty w działania związane z uruchamianiem procedury, mimo posiadanych w tym zakresie uprawnień.

Dane dotyczące roku 2017 r. również potwierdzają niski odsetek wszczynania procedury przez przedstawicieli tych służb (oświata i ochrona zdrowia łącznie ok. 8 % wszystkich wszczętych w 2017 r. procedur). Udział oraz zaangażowanie przedstawicieli tych służb w działania z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest niezwykle ważny w kontekście budowania skutecznego systemu wsparcia i pomocy dzieciom krzywdzonym.

Rola ochrony zdrowia w tym zakresie jest kluczowa zwłaszcza w odniesieniu do dzieci do lat 3 w przypadku, których wielokrotnie jedynym przedstawicielem służb mającym możliwość zauważenia niepokojących sygnałów mogących świadczyć o krzywdzeniu jest lekarz bądź pielęgniarka. W związku z

powyższym niezbędne jest dalsze edukowania i uświadamianie przedstawicieli ochrony zdrowia oraz oświaty w tym zakresie.

Zwiększenie infrastruktury pomocowej dla ofiar przemocy w rodzinie, a zwłaszcza specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie:

Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie spełniają bardzo ważną funkcję w udzielaniu kompleksowej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie. Są to placówki, w których zatrudniona jest wyspecjalizowana kadra pracownicza mająca duże doświadczenie w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz wdrażania nowatorskich rozwiązań w zakresie pracy z osobami doświadczającymi przemocy w rodzinie, ale również z osobami będącymi sprawcami tej przemocy. Działalność ośrodków jest wielowymiarowa i nastawiona na udzielanie profesjonalnej pomocy. W 2017 r. 35 specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie udzieliło kompleksowej i bezpłatnej pomocy ok. 8,5 tys. osobom doświadczającym przemocy w rodzinie.

W stosunku do 2016 r. odnotowano 22% wzrost liczby korzystających z tego rodzaju placówek. Osoby, które zgłaszają się do tego typu placówek nie ponoszą żadnych opłat związanych z pobytem, czy też świadczonymi usługami (psychologicznymi, prawnymi, medycznymi, socjalnymi). Ośrodki te nie podlegają również rejonizacji, dlatego też osoby zamieszkujące np. w Krakowie mogą skorzystać z takiej pomocy, np. w ośrodku we Wrocławiu, co ma niebagatelną wartość, bo umożliwia im wyjście z kryzysu oraz rozpoczęcie życia w nowym miejscu. Niewątpliwie wartością wynikającą z funkcjonowania tych placówek jest zwiększenie dostępności fachowej pomocy dla ofiar przemocy w rodzinie. Specjalistyczny charakter placówek pozwala na podjęcie działań pomocowych w przypadkach najbardziej skomplikowanych w tym wobec ofiar szczególnie drastycznych przypadków przemocy. Zgodnie z harmonogramem stanowiącym załącznik do Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020, w 2018 r. i 2019 r. planowane jest utworzenie dwóch nowych specjalistycznych ośrodków wsparcia, na których to utworzenie w budżecie państwa zostały zabezpieczone środki finansowe.

Zwiększenie liczby osób stosujących przemoc w rodzinie w programach psychologiczno-terapeutycznych:

Od początku funkcjonowania Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie kładzie duży nacisk na rozwój oddziaływań wobec sprawców przemocy w szczególności programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych. Ostatni rok przyniósł również rozwój innych form oddziaływań tj. programów psychologicznoterapeutycznych. Realizacja programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc w rodzinie jest nowym zadaniem wynikającym z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020.

Od 2017 r. zgodnie z harmonogramem programu na to zadanie przeznaczane są dodatkowe środki finansowe z budżetu państwa. Programy te skierowane są do osób stosujących przemoc, u których zauważono konieczność realizacji pogłębionych działań terapeutycznych lub psychologicznych, a tym samym uczestnictwo w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych okazało się niewystarczającą formą oddziaływań. Ponadto programy psychologiczno-terapeutyczne oprócz oddziaływań edukacyjnych obejmują również praktyczne ćwiczenia dostarczające korekcyjnych doświadczeń osobistych zmieniających zachowania i postawy związane z przemocą oraz rozwijające umiejętności samokontroli. Takie programy w 2017 r. zostały uruchomione w liczbie 177. Do programów przystąpiło ogółem 1 312

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 01, wrzesień 2018 20:32

Alicja Cisowska

Odsłony: 1502

osób.

Dane statystyczne pokazują dużą efektywność takiego rodzaju wsparcia wobec sprawców przemocy, dlatego wskazane jest podjęcie działań umożliwiających jak największej liczbie osób podejrzewanych bądź stosujących przemoc wzięcia udziału, czy to w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych, czy też w programach psychologiczno-terapeutycznych. Bez rozwoju wsparcia osób stosujących przemoc w rodzinie nie ma możliwości budowania skutecznego systemu pomocy rodzinom z problemem przemocy.

Realizowane działania w ramach Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie mają duże znaczenie przy kreowaniu przyszłych priorytetów w walce ze zjawiskiem przemocy w rodzinie. Jednym z kluczowych osiągnięć Programu, które dotychczas udało się zrealizować zarówno na szczeblu centralnym jak i samorządowym, jest podejmowanie współpracy, oraz wspólna odpowiedzialność za realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie wszystkich służb zaangażowanych w niesienie pomocy osobom krzywdzonym.

Wprowadzenie tego typu rozwiązań, jak również ich modyfikowanie i dostosowywanie do zmieniającej się rzeczywistości i potrzeb, daje gwarancję skuteczności działań oraz stworzenia optymalnych metod i narzędzi do walki ze zjawiskiem przemocy w rodzinie. Realizowane działania w ramach Programu w sposób znaczący wpłynęły na zmianę świadomości społecznej. Ujawnianie przypadków przemocy w rodzinie świadczy o poszerzeniu wiedzy na temat tego zjawiska. Ponadto, każdy zgłoszony przypadek przemocy w rodzinie to odpowiedź społeczeństwa na brak przyzwolenia na to zjawisko, to świadomość, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem.

Źródło: mpips.gov.pl